

praješče: Dajtej ščaf teiž mi tulei Móc, zo kóizdē, na kotrohož ja tei mojej Kuczé powožu, bó toho Swatoho-Ducha dostaw. Pěter jomu wotmoji: Zaklate niech su te tmoje Peiežé ha Té sobu, dokelž té mēnisch, zo tón Dar boži za Peiežé šo kupicz hodži. Té ščaf niešé k tom podobné wot taitich Swatosczow žto dóstacž, dokelž ta twoja Wutroba niejo prawa pžed Bohom. Tžiti da Pofutu za tulei twoju Zwóscž, ha prosch Boha za Wodacžo; pžetož ja tebe widžu z jeném jara hórkim žowdžom napelienoho, ha wujazanoho wot Zwóscže. Na to tón Simon řekné: Proschče wo za mie toho Kiteža, zo ta wot was mi rožena žtrava boža bó na mie niedóschwa.

NB. Tónlei Simon jo žkoro potēm zas k tomu swójomu Kuzwarstwu šo wrócžiw, ha po Tžasu jedén hubené Kónčž jaw. Pžetož hacž wón w Rómě z Pomoczju toho Djabowa po žovče létasche, ha tón Lud slepěsche, ha Žapožtow Pěter k tom pžindžiwschi z krótkim k Bohu šo pomodli, nédém Simon delepáže, tel Nožé ha sché Stawé sebi pžerazé, ha na to žderné.

Pěter ha Jan, hacž téch Samaritanarow wo tei Wěre běščtai pokrucžiwol, wrócžiščtai šo do Žeruzalema, ducžé pak wo wěle Samaritanskich Městach ha Wsach te swate Evangelium wopojeduwáščtai.

145. Polazuwano.

Komornik Móhrsteje Kralowné wěri, da šo řčicž.

Jedén Žandžel boži řekné k Wilipei tomu Diaconel: Act.
 Žwon na tu Drohu, kotraž wot Žeruzalema do Gaza 8, 26.
 wědže. Wilip wotědže. Ha lei, jedén Komornik teje Móhrsteje Kralowné Rhandaczes, jedén jeje wósofi Žastoinik, řiž bě do Žeruzalema pžišchow k Bohu šo modlicž, tón tam, na swojim Wóžu seidžicžé, žas domoi šo wězesche, ha lazumasche toho Provetu Žaija. Tón Duch řekné k Wilipei: Dži, ha pžiwдай šo k tomulei Wóžei. Nédém Wilip do Prědka zabežža, wuswóšča joho lazumacžoho, ha potžja na noho: Hacž da té teiž zrozemisch žtož lazuwěsch? Wón wotmoji: Rah móm je zrozemicž, řhiba zo bó mi je Něchtó wufwad? Ha wón Wilipa proschěsche, zo bó šo k nomu na Wóž sénéw.

Ja